

عنوان مقاله:

مهاجرت شهرنشینی و عدم آسایش اقلیمی مناطق مرزی مطالعه موردی زاهدان

محل انتشار:

همایش ملی شهرهای مرزی و امنیت؛ چالشها و رهیافتها (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مزگان رضائی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا طبیعی اقلیم شناسی

بهرام آزادبخت - استادیار دانشگاه آزادشهر ری

خلاصه مقاله:

منظور از آسایش انسان مجموعه شرایطی است که از نظر حرارتی دستکم برای 80 درصد از افراد مناسب باشد یعنی انسان در آن شرایط نه احساس سرما کند و نه گرما به عبارت دیگر وضعیت خنثی داشته باشد درچنین شرایطی ارگانیسم انسان میتواند بیلان حرارتی خود را در بهترین شک لموجود حفظ کند بدون اینکه دچار کمبود یا ازدیاد انرژی شود در شکل گیری شرایط انسان از دیدگاه اقلیمی چهار عنصر دما رطوبت باد و تابش نقش دارند حال با ایجاد هرگونه تغییر در وضعیت اقلیمی یک ناحیه ساکنین به تنگ آمده و منطقه را به امید پیدا نمودن ماکنی امن ترک می گویند برخی از مهاجرت ها که به صورت دائم رخ میدهند نیز ناشی از این عامل می باشد تلاشهای زیادی به منظور طراحی شاخصهای عملی ارزیابی آسایش حرارتی انسانی صورت گرفته است در این شاخصها سعی شده است تاثیر رطوبت و حرارت محیط و ترکیب و میزان سطح استرس حرارتی ارایه شود. این شاخصها در مقیاسهای جهانی و محلی استفاده شد هاند شاخص حرارت رطوبت THI که گاهی شاخص غیر آسایش نامیده م ی شود و دمای موثر ET از شاخصهای حرارتی عملی هستند که بیش از سایر شاخص ها استفاده شده اند.

کلمات کلیدی:

زاهدان - منطقه آسایش، مهاجرت، شاخص حرارتی - رطوبت، دمای موثر، مهاجرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/179298>

